

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 17 december 1999

Nr 1172—1174

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1172	Statsrådets beslut om kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att trygga fiskbeståndens levnadsförhållanden	3223
1173	Tillkännagivande om presidentkandidater	3232
1174	Skattestyrelsens beslut om de grunder som skall iakttas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2000	3234

Nr 1172

Statsrådets beslut

om kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att trygga fiskbeståndens levnadsförhållanden

Utfärdat i Helsingfors den 16 december 1999

Statsrådet har vid föredragning från miljöministeriet med stöd av 1 kap. 21 b § vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/1961), sådant detta lagrum lyder i lag 1063/1999, beslutat:

1 §

Genomförande av direktivet

Genom detta beslut genomförs Europeiska gemenskapernas direktiv om kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att upprätthålla fiskbestånden (78/659/EEG).

2 §

Syfte

Syftet med detta beslut är att säkra vattenkvaliteten i vissa sötvatten med betydelsefulla fiskpopulationer.

3 §

Tillämpningsområde

Detta beslut tillämpas på de sötvatten som miljöministeriet fastställt och som indelas i laxfiskvatten och karpfiskvatten.

4 §

Definitioner

I detta beslut avses med
— ”laxfiskvatten” sådana vatten där fiskar som lax (*Salmo salar*), öring (*Salmo trutta*), harr (*Thymallus thymallus*), siklöja (*Coregonus albula*), nors (*Osmerus eperlanus*), röding (*Salvelinus*) och sik (*Coregonus*) lever eller skulle kunna leva,
— ”karpfiskvatten” sådana vatten där fiskar som gädda (*Esox lucius*), lake (*Lota lota*), abborre (*Perca fluviatilis*), gös (*Stizostedion lucioperca*), ål (*Anguilla anguilla*) och karpfiskar (*Cyprinidae*) lever eller skulle kunna leva.

5 §

Val av fiskevatten

Miljöministeriet väljer ut de sötvatten som ministeriet anser behöver skyddas och vilkas vattenkvalitet behöver förbättras och klassificerar dem som sik- och karpfiskvatten. Se-

Rådets direktiv 78/659/EEG; EGT nr L 222, 14.8.1978, s. 1

nare kan ytterligare sådana vattenområden väljas ut, eller valet av dem annulleras på basis av sådana faktorer som inte kunde förutses då valet träffades. Denna annullering får inte direkt eller indirekt leda till ökade föroreningar av sötvattnen. Valet kan också annulleras med stöd av 7 § 2 mom.

6 §

Kraven på vattenkvalitet

Kvaliteten på lax- och karpfiskvattnen skall uppfylla kraven i bilaga 1. Gränsvärdena i kolumn I i bilagan är absoluta minimikrav på kvaliteten, och gränsvärdena i kolumn G riktgivande krav på minimikvaliteten. De anvisningar och anmärkningar som ingår i bilagan skall iakttas. Kraven på vattenkvalitet anses vara uppfyllda, om undersökningsresultaten uppfyller vad som föreskrivs i 9 §. Sådana exceptionella omständigheter som nämns i 10 § kan beaktas.

7 §

Uppföljning

Statens miljöförvaltning följer vattenkvaliteten hos de utvalda fiskevattnen genom provtagning, vars minimifrekvens fastställs i bilaga 1.

Då uppföljningsresultaten visat att kvaliteten på vattnet i ett vattenområde är klart bättre än vad gränsvärdena i bilaga 1 förutsätter, kan provtagningsfrekvensen minskas. Av samma orsak och då vattenförorening eller försämring av vattenkvaliteten inte föreligger kan miljöministeriet besluta att provtagning inte är nödvändig.

Den regionala miljöcentralen beslutar om uppföljningsprogram i enlighet med de lokala förhållandena.

Miljöministeriet fastställer de analysmetoder som skall användas. Dessa skall till sin noggrannhet motsvara kraven i fiskevattensdirektivet.

8 §

Åtgärdsprogram

Om kvaliteten på lax- och karpfiskvattnen inte uppfyller kraven i 6 §, skall den regio-

nala miljöcentralen göra upp noggrannare regionala åtgärdsprogram enligt det allmänna åtgärdsprogram som miljöministeriet fastställt. Åtgärdsprogrammen skall bidra till att föroreningen av vattnen minskar och säkerställa att kvaliteten på de förorenade vattnen inom fem år överensstämmer med gränsvärdena i bilaga 1. Om uppföljningsresultaten visar att kvalitetsfordringarna enligt bilaga 1 inte uppfylls, skall den regionala miljöcentralen undersöka orsakerna och revidera åtgärdsprogrammet.

9 §

Uppfyllande av bestämmelserna

De fiskevattnen som omfattas av åtgärdsprogram enligt 8 § anses uppfylla bestämmelserna i detta beslut, om prov tagna under tolv månader på samma provtagningsställe enligt den minimifrekvens för provtagningen som definieras i bilaga 1 visar att proverna uppfyller gränsvärdena i bilagan. Vid tolkningen av gränsvärdena skall följande omständigheter beaktas:

— 95 % av proverna skall uppfylla gränsvärdena för parametrarna pH, BOD₇, ammoniak (icke-joniserat ammonium), ammonium totalt, nitrit, restklor totalt, zink totalt och upplöst koppar. När provtagning sker mera sällan än en gång per månad måste alla uppmätta värden vara i överensstämmelse med ovan givna gränsvärden och anmärkningar,

— proverna skall överensstämma med de procentsatser som förtecknas i bilaga 1 för parametrarna temperatur och upplöst syre, och

— årsgenomsnittet för alla prov av uppslammade fasta substanser skall överensstämma med bilaga 1.

Sådana analys- och undersökningsresultat som inte uppfyller gränsvärdena enligt bilaga 1 och anmärkningarna i kolumnerna G och I i bilagan beaktas inte i beräkningen av procentsatserna enligt 1 mom., om de orsakas av översvämningar eller andra naturkatastrofer.

10 §

Exceptionella förhållanden

Gränsvärdena i bilaga 1 till detta beslut får överskridas i följande fall:

a) på grund av exceptionell väderlek eller geografiska förhållanden i fråga om de parametrar som betecknas med (O) i bilagan,

b) då halten av de i bilaga 1 nämnda ämnena i ytvattnen ökar av naturliga skäl till följd av utlakning från marken.

11 §

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 16 december 1999.

Helsingfors den 16 december 1999

Miljöminister *Satu Hassi*

Miljöråd Into Kekkonen

PARAMETRAR SOM SKALL FÖLJAS UPP SAMT DERAS GRÄNSVÄRDEN OCH PROVTAGNINGSFREKVENNS

Miljöministeriet beslutar om analysmetoder för parametrarna i denna bilaga.

G = vägledande I = obligatoriska

1. Temperatur (°C)**1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:**

Varje vecka, och såväl uppströms som nedströms från platsen där hett utsläpp sker.

2. Gränsvärden:

a. Temperatur som mäts nedströms från en plats där hett utsläpp sker (på blandningszonens gräns) får inte överstiga den normala, opåverkade vattentemperaturen med mera än:

Laxfiskvatten: I = 1,5 °C

Karpfiskvatten: I = 3,0 °C

Den regionala miljöcentralen kan inom begränsade geografiska områden bevilja undantag från temperaturgränserna ovan, om detta inte har några skadliga konsekvenser för fiskpopulationerna.

b. Heta utsläpp får inte leda till att temperaturen nedströms från platsen där utsläppet sker (vid blandningszonens gräns) överstiger följande värden:

Laxfiskvatten: I = 21,5 °C (O)
 I = 10 °C (O)

Karpfiskvatten: I = 28 °C (O)
 I = 10 °C (O)

Temperaturgränsen 10 °C gäller bara under fortplantningstiden för fiskarter som är i behov av kallt vatten vid fortplantningen, och endast vattendrag där dessa arter förekommer.

Temperaturgränserna får emellertid överskridas under 2 % av tiden.

2. Upplöst syre (mg/liter O₂)**1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:**

Varje månad, minst en provtagning som är representativ för lågsyreförhållanden under provtagningsdagen. När man misstänker att stora variationer sker under dagen bör dock minst två prover tas.

2. Gränsvärden:

$$\begin{aligned}\text{Laxfiskvatten: } G &= 50 \% > 9 \\ G &= 100 \% \geq 7 \\ I &= 50 \% \geq 9\end{aligned}$$

När koncentrationen av syre faller under 6 mg/l skall den regionala miljöcentralen undersöka orsaken till detta och vid behov vidta åtgärder i enlighet med 8 §.

$$\begin{aligned}\text{Karpfiskvatten: } G &= 50 \% > 8 \\ G &= 100 \% \geq 5 \\ I &= 50 \% \geq 7\end{aligned}$$

När koncentrationen av syre faller under 4 mg/l skall den regionala miljöcentralen undersöka orsaken till detta och vid behov vidta åtgärder i enlighet med 8 §.

3. pH**1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:**

Varje månad.

2. Gränsvärden:

$$\text{Laxfiskvatten: } I = 6 - 9 \text{ (O)}^{(1)}$$

$$\text{Karpfiskvatten: } I = 6 - 9 \text{ (O)}^{(1)}$$

4. Uppslammade fasta substanser (mg/liter)**1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:**

Vid behov.

2. Gränsvärden:

$$\text{Laxfiskvatten: } G = \leq 25 \text{ (O)}$$

$$\text{Karpfiskvatten: } G = \leq 25 \text{ (O)}$$

De värden som anges syftar på genomsnittlig koncentration under ett år. Om uppslammade fasta substanser uppvisar skadliga kemiska egenskaper, skall den regionala miljöcentralen undersöka orsaken till detta och vid behov vidta åtgärder i enlighet med 8 §.

5. BOD₇ (mg/l O₂)**1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:**

Vid behov.

2. Gränsvärden:

$$\text{Laxfiskvatten: } G = \leq 3$$

$$\text{Karpfiskvatten: } G = \leq 6$$

6. Fosfor, totalt (mg/l P)

1. Minsta provtagnings- och mätningfrekvens:

Vid behov.

2. Gränsvärden:

När man strävar efter att minska eutrofiering kan gränsvärden på 0,05 mg/l P för laxfiskvatten och 0,1 mg/l P för karpfiskvatten anses vara vägledande.

7. Nitrit (mg/l NO₂)

1. Minsta provtagnings- och mätningfrekvens:

Vid behov.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: $G = \leq 0,01$

Karpfiskvatten: $G = \leq 0,03$

8. Fenolföreningar (mg/l C₆H₅OH)

1. Minsta provtagnings- och mätningfrekvens:

Vid behov.

En undersökning genom avsmakning skall bara ske där man misstänker att fenolföreningar kan finnas.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: I = Fenolföreningar får inte finnas i sådan omfattning att de påverkar smaken på fiskköttet.

Karpfiskvatten: I = Fenolföreningar får inte finnas i sådan omfattning att de påverkar smaken på fiskköttet.

9. Mineraloljebaserade kolväten

1. Minsta provtagnings- och mätningfrekvens:

Varje månad.

Undersökning genom avsmakning bara om man misstänker förekomst av kolväten.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: I = Petroleumprodukter får inte finnas i sådana halter att de bildar en synlig hinna på vattenytan eller beläggningar på strandkanten,

- tillför en "kolvätekaraktär" till fiskens smak, eller
- har effekter som är skadliga för fisk.

Karpfiskvatten: I = Petroleumprodukter får inte finnas i sådana halter att de bildar en synlig hinna på vattenytan eller beläggningar på strandkanten,

- tillför en "kolvätekaraktär" till fiskens smak, eller
- har effekter som är skadliga för fisk.

10. Ammoniak (icke joniserat ammonium (mg/l NH₃))

1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:

Varje månad.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: $G = \leq 0,005$
 $I = \leq 0,025$

Karpfiskvatten: $G = \leq 0,005$
 $I = \leq 0,025$

Mindre överskridelser av gränsvärden för icke joniserat ammonium under dagtid får förekomma.

11. Ammonium, totalt (mg/l NH₄)

1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:

Vid behov.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: $G = \leq 0,04$
 $I = \leq 1$

Karpfiskvatten: $G = \leq 0,2$
 $I = \leq 1$

12. Restklor, totalt (mg/l HOCl)

1. Minsta provtagnings- och mättningsfrekvens:

Varje månad.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: $I = \leq 0,005$

Karpfiskvatten: $I = \leq 0,005$

I-värdena motsvarar pH = 6. Högre klorhalter kan accepteras där pH är högre.

13. Zink, totalt (mg/l Zn)

1. Minsta provtagnings- och mätningfrekvens:

Varje månad.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: $I = \leq 0,3$

Karpfiskvatten: $I = \leq 1$

I-värdena motsvarar en vattenhårdhet på 100 mg/l CaCO_3 . För vattenhårdheter mellan 10 och 500 mg/l förtecknas motsvarande gränsvärden i bilaga 2.

14. Upplöst koppar (mg/l Cu)

1. Minsta provtagnings- och mätningfrekvens:

Vid behov.

2. Gränsvärden:

Laxfiskvatten: $G = \leq 0,4$

Karpfiskvatten: $G = \leq 0,4$

G-värdena motsvarar en vattenhårdhet på 100 mg/l CaCO_3 . För vattenhårdheter mellan 10 och 300 mg/l förtecknas motsvarande gränsvärden i bilaga 2.

(¹) Variationer i pH-värdet som är förorsakade av mänsklig aktivitet i relation till pH-värdet i opåverkade förhållanden får inte överstiga $\pm 0,5$ pH-enheter, när vattendragets pH varierar mellan 6,0 och 9,0. Mindre variationer än dessa får inte heller öka skadligheten hos andra ämnen i vattnet.

(O) Undantag får göras enligt 10 §.

Allmänt:

Andra parametrar för vattenkvalitet får inte vara till skada för fisk, oavsett om de är nämnda i denna bilaga eller inte. Detta innebär att det inte får förekomma andra skadliga ämnen i vattnet, eller, om sådana finns, att halterna av dem är mycket låga.

*Bilaga 2***DETALJER SOM RÖR DEN TOTALA MÄNGDEN ZINK SAMT UPPLÖST KOPPAR**

Zink, totalt

(se bilaga 1, punkt 13, kolumnen för anmärkningar)

Zinkkoncentrationer (mg/l Zn) för några värden för vattenhårdhet mellan 10 och 500 mg/l CaCO₃:

	Vattenhårdhet (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	500
Laxfiskvatten (mg/l Zn)	0,03	0,2	0,3	0,5
Karpfiskvatten (mg/l Zn)	0,3	0,7	1,0	2,0

Upplöst koppar

(se bilaga 1, punkt 14, kolumn för anmärkningar)

Koncentrationer av upplöst koppar (mg/l Cu), för några värden för vattenhårdhet mellan 10 och 300 mg/l CaCO₃:

	Vattenhårdhet (mg/l CaCO ₃)			
	10	50	100	300
mg/l Cu	0,005	0,022	0,04	0,112

Nr 1173

Tillkännagivande om presidentkandidater

Utfärdat i Helsingfors den 14 december 1999

Med stöd av 135 § vallagen av den 2 oktober 1998 (714/1998) publicerar justitieministeriet - följande tillkännagivande:

HELSINGFORS VALKRETSNÄMNDIS TILLKÄNNAGIVANDE

I enlighet med bestämmelserna i vallagen (714/1998) har till Helsingfors valkrets-nämnd anmälts nedan nämnda kandidater för valet av republikens president den 16 janu-

ari 2000. Vid sitt möte den 13 december 1999 har valkrets-nämnden genom lottning bestämt kandidaternas inbördes ordningsföljd som följer:

Kandidatens nummer	Kandidat	Kandidaten uppställd av
2	Hautala, Heidi agronomie- och forstmagister, ledamot av Europaparlamen- tet, Helsingfors	Gröna förbundet r.p.
3	Uosukainen, Riitta riksdagens talman, filosofie licentiat, Imatra	Samlingspartiet r.p.
4	Rehn, Elisabeth diplomekonom, Kyrkslätt	Svenska folkpartiet i Finland r.p.
5	Aho, Esko politices magister, riksdags- ledamot, Helsingfors	Centern i Finland r.p.
6	Kuisma, Risto juris kandidat, riksdagsleda- mot, Borgnäs	Remonttirymä r.p.
7	Hakalehto, Ilkka filosofie doktor, docent i poli- tisk historia, Helsingfors	Perussuomalaiset - Sannfinländarna r.p.

Kandidatens nummer	Kandidat	Kandidaten uppställd av
8	Halonen, Tarja utrikesminister, riksdags- ledamot, Helsingfors	Suomen Sosialidemokraattinen Puolue - Finlands Socialdemokratiska Parti r.p.

Helsingfors den 13 december 1999

Helsingfors valkrets nämnd
Ordförande *Kalevi Sadeluoto*

Sekreterare Esko Sorvali

|

Helsingfors den 14 december 1999

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Jarmo Törneblom

Nr 1174

Skattestyrelsens beslut

om de grunder som skall iakttas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2000

Utfärdat i Helsingfors den 22 november 1999

Skattestyrelsen har med stöd av 64 § och 76 § inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/92), sådana de lyder i lag av den 18 december 1995 (1549/95), bestämt:

1 §
Naturaförmåner som erhållits av arbetsgi-
vare i hemlandet eller utomlands skall värde-
ras enligt följande grunder:

Bostadsförmån och rätt att använda elström

Penningvärdena av bostadsförmån och ^{2 §} däri ingående uppvärmning i en bostad med centralvärme är följande:

a) Huvudstadsregionen (Helsingfors, Esbo, Grankulla, Vanda)

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde mk/mån
före år 1961	390 mk + 39,00 mk per kvadratmeter
åren 1961—1983	380 mk + 36,40 mk per kvadratmeter
år 1984 eller senare	390 mk + 38,70 mk per kvadratmeter

b) Övriga delar av landet

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde mk/mån
före år 1984	290 mk + 26,50 mk per kvadratmeter
åren 1984—1991	290 mk + 31,80 mk per kvadratmeter
år 1992 eller senare	310 mk + 34,40 mk per kvadratmeter

Värdet av bostadsförmån i bostäder som avses i lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus (1190/93) är, avvikande från 1 mom., högst den hyra som uppbärs för bostaden.

gångse hyra, likväl högst 50 procent av värdet av naturaförmånen för en i 1 mom. avsedd bostad på huvudstadsregionen som blivit färdig år 1984 eller senare.

Värdet av en i 76 § 5 punkten inkomstskattelagen (1549/95) avsedd bostadsförmån som erhållits utomlands är lika med bostadens

3 §
Såsom året då bostaden blivit färdig be-
traktas det år då byggnaden blivit färdig. Har

byggnaden totalrenoverats, betraktas såsom året då bostaden blivit färdig byggnadens renoveringsår.

4 §

Står löntagaren själv för uppvärmningskostnaderna i en bostad med centralvärme, ned-sätts förmånens värde i 2 § med 4,90 mk per kvadratmeter i månaden.

5 §

Penningvärdet av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med ugnsuppvärmning är 16,00 mk per kvadratmeter i månaden. Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna, är förmånens värde 11,00 mk per kvadratmeter i månaden.

6 §

Till bostadsförmån hörande obegränsad rätt att använda elström är 2,30 mk per kvadratmeter i månaden. Förmånens värde omfattar inte eluppvärmning av bostad.

Vid värdering av bostadsförmånen jämföras en bostad med eluppvärmning med en bostad med centralvärme.

7 §

Penningvärdet av bostadsförmån i samfällt rum jämte värme och belysning i ett rum med centralvärme är 440,00 mk. I ett rum med ugnsuppvärmning är penningvärdet av förmånen 160,00 mk per månad.

8 §

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde inräknas i bostadens areal de egentliga boningsrummen och de byggnadsutrymmen som ansluter sig till löntagarens eller hans familjs boende, såsom bastu, simbassäng och hobbyrum. Garage räknas inte in i bostadsarealen.

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde beträffande bostad som blivit färdig före år 1961 inräknas för den del som överstiger 150 kvadratmeter hälften av utrymmen som avses i 1 mom. i bostadsarealen.

9 §

Om hyresnivån för bostäder i en kommun konstaterats vara lägre än de värden som angetts i 2 § 1 mom., kan dessa värden sänkas allmänt i kommunen, dock med högst 20 procent.

På motsvarande sätt kan i 2 § 1 mom. avsedda värden av bostadsförmån eller deras

värden som ändras i enlighet med 1 mom. i denna paragraf sänkas på grund av bostadens läge i kommunen, dock med högst 20 procent.

Garageförmån

10 §

Penningvärdet av uppvärmt garage eller plats i ett uppvärmt parkeringshus är 290,00 mk per månad i huvudstadsregionen och 190,00 mk per månad i övriga delar av landet. Penningvärdet för kallt garage eller plats i ett kallt parkeringshus är 190,00 mk per månad i huvudstadsregionen och 150,00 mk per månad i övriga delar av landet.

Kostförmån

11 §

Kostförmånens värde är 25,00 mk per måltid, om summan av de direkta kostnader som för anskaffning av förmånen åsamkats arbetsgivaren och momsen uppgår till minst 25,00 mk och högst 42,00 mk. Om beloppet av de direkta kostnaderna och momsen understiger 25,00 mk eller överstiger 42,00 mk, anses förmånens värde vara detsamma som summan av de direkta kostnaderna och momsen.

12 §

Direkta kostnader är råvaror som använts vid tillagning av måltid samt löner för tillagning och servering av måltid jämte socialkostnader. Har arbetsgivaren kommit överens med förplägnadsrörelsen om anordning av arbetsplatsmåltid, betraktas det belopp som arbetsgivaren betalat till förplägnadsrörelsen som den direkta kostnaden för måltiden.

Såsom direkta kostnader betraktas inte kostnader för mattransport till matstället.

Ersättning som den skattskyldige betalt för måltiden till arbetsgivaren tas inte i beaktande vid uträkning av de direkta kostnaderna, utan den dras av från kostförmånens penningvärde.

13 §

Såsom penningvärde för kostförmån för personalen på sjukhus, skola, daghem eller annan motsvarande anstalt i samband med anstaltsmåltid anses 18,80 mk per måltid. Värdet av kostförmån som personalen i en skola, daghem eller motsvarande inrättning får i samband med övervakning av elevernas eller vårdtagarnas bespisning är 15,00 mk per måltid.

Penningvärdet av kostförmånen som personalen på hotell- och restaurangbranschen erhållit anses vara 21,30 mk per måltid.

14 §

Värdet av förmån som erhållits i form av måltidskupong med ett nominellt värde av högst 42,00 mk, som kan användas på flera än två måltidsställen är 75 % av måltidskupongens nominella värde, dock minst 25,00 mk. Måltidskupong med ett nominellt värde av över 42,00 mk värderas upp till dess nominella värde.

Förutsättningen för att en måltidskupong enligt 1 mom. värderas till 75 procent av dess nominella värde är att den endast kan användas för måltid och att man inte får pengar, livsmedel eller andra förnödenheter mot den. I annat fall värderas kupongen till dess nominella värde. Löntagaren kan få endast en kupong värderad på ovan nämnt sätt per sådan faktisk arbetsdag i hemlandet, under vilken arbetsgivaren inte på annat sätt kan ordna en måltid som motsvarar arbetsplatsmåltid.

Förmån med fritt uppehålle

15 §

Värdet av förmån med fri bostad, kost, belysning och värme är 1 870,00 mk per månad i ett rum och 1 800,00 mk per månad i ett samfällt rum.

16 §

För person i sjömanstjänst är penningvärdet av i egenskap av sjöman erhållen naturaförmån 50,00 mk per dygn eller högst 1 125,00 mk per månad.

c) Åldersgrupp C (bilarna som tagits i bruk före år 1992)

Bilförmån

17 §

Om löntagaren eller hans familj använder arbetsgivarens person- eller paketbil för privatkörning, betraktas den förmån han erhållit som bilförmån. Värdet av bilförmån fastställs i olika åldersgrupper enligt det år då bilen har tagits i bruk och som framgår av registerutdraget enligt följande:

a) Åldersgrupp A (bilar som tagits i bruk åren 1998—2000)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,4 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 1 350 mark eller 90 penni per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,4 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 550 mark eller 37 penni per kilometer.

b) Åldersgrupp B (bilar som tagits i bruk åren 1992—1997)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,2 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 1 350 mark eller 90 penni per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,2 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 550 mark eller 37 penni per kilometer.

	Månatligt värde	Värde enligt kördagbok eller annan tillförlitlig utredning som den skattskyldige eller skattemyndigheten företett	
	mk/mån	grundvärde mk/mån	värde per kilometer mk/mån + p/km
I bilklassen, slagvolym högst 1 300 cm ³			
— fri bilförmån	1 890	600	86
— förmån att använda bil	1 260	600	44
II bilklassen, slagvolym högst 1 600 cm ³			
— fri bilförmån	2 220	720	100
— förmån att använda bil	1 470	720	50

	Månatligt värde	Värde enligt kördagbok eller annan tillförlitlig utredning som den skattskyldige eller skattemyndigheten företett	
	mk/mån	grundvärde mk/mån	värde per kilometer mk/mån + p/km
III bilklassen, slagvolym högst 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	2 840	1 070	118
— förmån att använda bil	2 030	1 070	64
IV bilklassen, slagvolym över 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	3 510	1 380	142
— förmån att använda bil	2 550	1 380	78

Användning av värde per kilometer förutsätter kördagbok eller annan tillförlitlig utredning om kilometerantalet som körts med bilen.

Om arbetstagarens arbete är sådant att han använder flera olika naturaförmånsbilar under månaden, beräknas grundvärdet enligt den bil som han använt den största delen av månaden.

Bilförmån som fåtts utomlands hör till åldersgrupp C.

18 §

Med grundvärde avses i åldersgrupperna A och B procentandelen som uträknats på basis av bilens nyanskaffningspris. Med nyanskaffningspris avses bilmodellens allmänna rekommenderade pris som var gällande vid ingången av den månad då bilmodellen togs i bruk och som bilimportören eller, då denna saknas, partihandeln uppgett minskat med 20 000 mark. Av detta pris beräknar man den i 17 § nämnda procentuella andelen. Det erhållna värdet avrundas nedåt till närmaste 50 mark.

19 §

Om arbetskörningarna med naturaförmånsbilen överstiger 30 000 kilometer under ett kalenderår eller om arbetstagaren måste byta naturaförmånsbilen på det sätt som avses i 17 § 3 mom., utgör förmånens grundvärde 80 procent av grundvärdet enligt 17 och 18 §.

20 §

I åldersgrupperna A och B beaktas extra utrustning som skaffats i bilen utom vanliga vinterdäck och biltelefon vid bestämmande av bilförmånens värde.

Värdet av extra utrustning läggs till bilens nyanskaffningspris till den del utrustningens värde överstiger 5 000 mark. Om den rabatt

som arbetsgivaren fått på extra utrustning överstiger en vanlig kassa- eller annan dylik rabatt, används som extra utrustningens värde det allmänna rekommenderade priset.

21 §

Klassen för bilar i åldersgruppen C bestäms enbart på grundval av slagvolymen.

22 §

Det är fråga om fri bilförmån när arbetsgivaren står för kostnaderna för bilen. Det är fråga om förmånen att använda bil när löntagaren själv betalar åtminstone bränslekostnaderna för bilen.

Ersättning som löntagaren betalar till arbetsgivaren för bilkostnaderna dras av från penningvärdet av fri bilförmån eller förmånen att använda bil.

23 §

Vid värdering av bilförmån räknas användning av bilen för resor mellan bostaden och arbetsplatsen till privatkörning.

24 §

Penningvärdet av bilförmån skall höjas med 2 000,00 mark per månad eller 133 penni per kilometer, om bilen körs av en av arbetsgivaren anställd chaufför.

25 §

Av kördagbok som avses i 17 § skall framgå hur många kilometer som dagligen under skatteåret körts med bilen.

Om arbetskörningarna med bilen skall följande uppgifter dagligen antecknas i kördagboken:

Nr 1174

- tidpunkten i början och i slutet av körningen,
- körningens avfärds- och ankomstplats samt vid behov rutten,
- utslaget på vägmätaren i början och i slutet av körningen,
- körsträckan,
- ändamålet för körningen och
- bilens användare.

Telefonförmån

26 §

Penningvärdet av telefonförmån som uppkommer av att arbetsgivaren bekostat en telefon i löntagarens hem är 120,00 mk per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen.

Värdet av naturaförmån som uppkommer av att arbetsgivare bekostat en mobiltelefon till

löntagaren är 120,00 mk per månad. Förmånens värde täcker kostnaderna för samtalen och textmeddelandena.

Tillämpning av det gängse värdet

27 §

Såsom penningvärde av sådan förmån, vars gängse pris uppenbarligen understiger penningvärdet enligt detta beslut eller som inte nämnts ovan, skall anses dess gängse värde.

Ikraftträdande

28 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas vid verkställandet av förskotts-innehållning under 2000 och vid beskattningen för 2000.

Helsingfors den 22 november 1999

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör *Merja Hartikka-Simula*